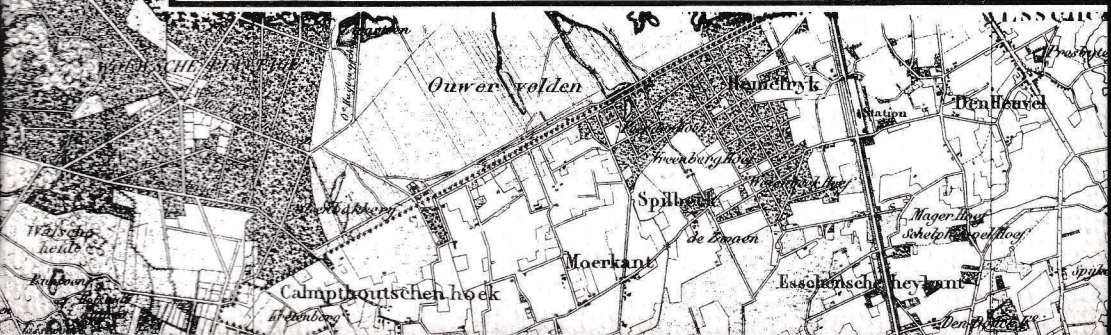

3/4- '91

De Wouwse Coöperatieve Zuivelfabriek

XVI. Ode aan de boerin

Boerendichter Poot heeft ooit geschreven:

*Hoe genoeglijk rolt het leven
Des gerusten Lantmans heen....*

Maar Poot is dood.

Het platteland is veranderd - de karakteristieke kleinschaligheid van de agrarische dorpsgemeenschappen is veranderd - de boer is veranderd.

In een proces van voortdurende aanpassingen is de machteloosheid van het individu die tot ellende leidde, veranderd in een eensgezindheid die welvaart bracht.

Na het lezen van dit historisch overzicht, realiseer ik me dat als hoofdrolspelers de besturen, de leden, de directeuren en het personeel telkens in beeld zijn geweest. Zij hebben zich vaak enorm ingespannen om de resultaten te bereiken die in deze uitgave zijn weergegeven.

Maar ik mis daarbij nog een groep. Een groep die met blote handen er voor gezorgd heeft dat de koeien werden gemolken, nl. onze boerinnen. Want zeker in de vroegere jaren waren zij het die er voor zorgden dat de melkstroom op gang kwam.

Als hommage aan die niet genoemde groep neem ik enkele regels over uit een lange ontboezeming van Clinge Doorenbos, gepubliceerd in de Boerderij nr.51 van het jaar 1966.

*"..Met haar leuke, lieve oogen,
Met haar appel-rode wang
Zat mooi Maaïke op haar driepoot
Bij zons óp- of óndergang;
En de koeien, vol verlangen,*

4

Kwamen kwisp'lend naar haar toe:
"Géven zál'ger dan ontvángen"
Geldt óók voor een volle koe.
En de zonne-stralen kusten
Deze frisse boerenmeid,
Door de zang van leeuweriken
En van vliegen begeleid."

"..Mooie Maaïke is verdwenen,
Maakte plaats voor mekaniek;
Alle koeien op een kluitje,
Met een slang van elastiek,
Druk op 't knopje, klaar is Keesje,
Melk meteen in de fabriek.
Haastje rep je, haast je rep je,
Tijd is geld en geld is tijd,
Wat om zés uur in de koe zat
Staat om ácht uur bij 't ontbijt.

31 augustus 1991.

H.Witteveen.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

